

Jerica je vzela trnjevo krono, jo skrila pod plašček in hitro odšla. Skoraj vso pot je tekla. Doma je vrgla krono v peč, da je zgorela.

Ko so popoldne v cerkvi dvignili križ, da ga poneso na čelu velikonočne procesije, so se čudili, ker je imel Jezus na glavi venček iz evetie, namesto trnjeve krone. Ker ni bilo časa delati novo krono, so nesli Odrešenika kar z venčkom k procesiji. Za procesijo je šla poleg matere tudi Jerica z obvezano rokico. Rokica jo je bolela, a njen srček je bil poln velikonočnega veselja. Gospod na križu je bil zadovoljen z malo Jerico in jo je blagoslovil.

Mirko Kunčič

Mati

Vse je tiho, vse že spi,
mati žalostna bedi;
mehko njena drobna roka
boža bolnega otroka.

Misli njene pod nebo
kot v procesiji gredo. —
Bog bo sinku zdravje vrnil,
materi solzé otrnil.

Ksaver Meško

Zadnja pomlad

Potrvalo je na okno boječe.
Le kdo bi pod oknom bil?
Odprl sem, in bezeg valove dišeče
čez me je razlil.

Vse mlado tam zunaj, vse v bujnem cvetu,
ves vrt in vsako drevo,
kot krasna nevesta ponekod gre po svetu,
vse ptičke pojo.

In sonce božje vse srečno se smeje
na sinji planjavi neba,
pred hišo sosedovo dedek se greje,
kot mlad se smehlja.

Še meni, še meni srce se ogreva,
zasanjam, da spet sem mlad.
A čuj, od nekod kot svarilo odmeva:
Predsmrtna pomlad!